

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΑΜΦΙΩΝ

«Πάσα βλακεία, και κόσμησις σώματος,
αλλότριαι εἰσι της ιερατικής τάξεως, και καταστάσεως» [Καν. ιστ', Ζ' Οικ. Συν.].

Για το θέμα αυτό της λαμπρής Αμφίεσης των Μητροπολιτών, έχω ήδη προ πολλού αναφερθεί με άρθρο μου στον εκκλησιαστικό τύπο με τον τίτλο: «Οι ιεροί Ναοί έχουν καταστεί πάλκο και πασαρέλες», και δεν παραλείπω να το επαναλαμβάνω, οσάκις μου δίνεται ευκαιρία. Και το έπραξα αυτό, και το πράτω, και θα το πράτω, σπλιτεύοντας όλους εκείνους εκ των Ιερωμένων και Μοναχών που ορέγονται στην σωματική τους κόσμηση, γιατί προκαλούν και σκανδαλίζουν. Οι Θείοι και Ιεροί Συνοδικοί και Πατερικοί Κανόνες απέναντι σ' αυτήν τη «**βλακώδη συμπεριφορά ενίσιων πλιθίων ιερωμένων**» είναι λίγα σαφείς και κατηγορηματικοί και τιμωρούν, παραδειγματικά, όλους εκείνους τους Επισκόπους και Κληρικούς που καλλωπίζουν τους εαυτούς τους με λαμπρά Άμφια, κατά τη τέλεση του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας και των άλλων Μυστηρίων, των αγιασικών πράξεων, και εκκλησιαστικών τελετών. [Καν. 16ος, Ζ' Οικ. Συν. 27ος, ΣΤ' Οικ. Συν. Σύνταγμα Θείων & Ιερών Κανόνων, Γ. Ράλλη – Μ. Ποτλή, τόμ. Β', σελ. 364].

τόνων, χωρίς τούτο ουδόλως να σημαίνει ότι δεν έχει λόγο. Γιατί και λόγο έχει και το θάρρος έχει να το δείξει, όπου, όταν, και όπως πρέπει. Μέσα λοιπόν στο βάθος της αρετής της απλότητας και της ταπεινότητας που τον διακρίνει, πολλά απαράδεκτα μπορεί να διορθώσει, που, ως μη όφειλε, συμβαίνουν στην Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού «**την περιεποίησια δια του αίματος του ιδίου**».

Ο Πανελλήνιος Ιερός Σύνδεσμος των Εφημερίων [ΙΣΚΕ] θα είναι δίπλα του σε οποιαδήποτε ενέργειά του προς αυτή την ταπεινότηταν. Ο ΙΣΚΕ έχει προ πολλού υποβάλλει ατζέντα εκκλησιαστικών θεμάτων για διάλογο, που ο προκάτοχός του, αν και είχαν γίνει αποδεκτά τα θέματα από την ΔΙΣ, δεν τόλμησε τον διάλογο. Ελπίζουμε, ότι ο Μακαριότατος κ.κ. Ιερώνυμος, που με την εκλογή του, κατά κοινή ομολογία, «**ετέθη φως επί την λυχνίαν**», θα κινήσει την αρχή του διαλόγου και έτοι πολλά, κατόπιν συνεργασίας, θα διορθωθούν στην Εκκλησία μας και το Ιερατείον Της.

Εκφράζοντας προς το παρόν, **εντελώς προσωπικές θέσεις**, ως οποίες και θα θέσω υπόψη του ΔΣ ΙΣΚΕ, όταν αρχίσει ο διάλογος για το συγκεκριμένο αυτό θέμα, των λαμπρών Αμφίων των Αρχιερέων και γενικά των Ιερωμένων και Μοναχών, θα πρότεινα την αφαίρεση ορισμένων ιματίων και συμβόλων, που

ΣΤ' ΑΛΗΘΕΙΑ; ΕΚΑΤΟ ΣΤΟΛΕΣ!

Όταν η ευτέλεια τυλίγεται στα χρυσά, τότε γίνεται πολυτέλεια, μαρία και γελοιότητα. Παρατηρείται σε δεσποτάδες. Παριστάνουν τους ταπεινούς, αλλά φροντίζουν να περιτυλίγουν την ευτέλεια σε πολλές δεκάδες **χρυσοποίκιλτες** και **χρυσοκέντητες** αρχιερατικές στολές!

●Φυσικά τέτοιες στολές δεν αρμόζουν στον Ιησού Χριστό, τον Αρχιερέα του Σταυρού. Όλοι αισθανόμαστε ένα μηδενικό μπροστά Του!

●Φυσικά τέτοιες στολές δεν «δένουν» με τη λιτότητα και την απλότητα της **φάτνης**, όπου αναπαύτηκε ο «**εκ Παρθένου τεχθείς**».

«Τί γάρ ευτελέστερον σπηλαίου; Τί δε ταπεινότερον σπαράγνων, εν οις διέλαμψεν ο πης Θεότηρός Σου πλούτος, Κύριε, δόξα Σοι» (υπακόη Χριστουγέννων).

●Τέτοιες στολές δεν αντέχουν στα μάτια του λαού. Οι άπιστοι γελάνε. Οι πιστοί θλίψονται. Οι ολιγόπιστοι σκανδαλίζονται. Οι πεινασμένοι «εμπυρίζονται» (Ψαλμ. θ' 23).

Σε μηνιαίο έντυπο, που εκδίδουν ευ-σεβείς χριστιανοί, δημοσιεύτηκαν **εκατό φωτογραφίες** έγχρωμες του επισκόπου τους.

Τύπος του επισκόπου είναι ο Ιησούς Χριστός του Ματθ. η' 20.

●Ο εν λόγω όμως επίσκοπος φάνεται σε κάθε στάσι με στολή διαφορετική απ' τις άλλες. Με πολύ βάσανο βρίσκεται μια αρχιερατική στολή όμοια με άλλη!

●Πάνω, λοιπόν, από 90 στολές διαθέτει ο «**διάκονος**» του Ιησού Χριστού: Διαθέτει δεκάδες μίτρες, δεκάδες πατερίσες, δεκάδες εγκόλπια, δεκάδες επιστήθιους σταυρούς;

Αμειλικτα τα ερωτήματα:

●Όλα αυτά τα αγόρασε;

●Του τα δώρησαν: Υπάρχουν, δηλαδή, ανόητοι, που αντί να τρέφουν πεινασμένους, σπεύδουν να θρέψουν την **επιδεικτική κενοδοξία** ενός «άρχοντα»;

●Είτε τ' αγόρασε, είτε του τα δώρησαν, πάντως, γιατί τα φοράει; Το χρυσοποίκιλτο «**προφύλ**» θυμίζει καθόλου την εικόνα ασκητή ή μάρτυρα; Νομίζει, ότι «**τα ελλείποντα αναπληρού**» η **κουφότητα** πολυαριθμών στολών; Τόσο εύκολα, λοιπόν, κοροϊδεύεται ο εσυτός του με τέτοια «**λιλιά**»;

●Πάντως ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως **Βαρθολομαίος**, που προσφάτως ήρθε στην Αθήνα και παρέστη σε επίσημες εκδηλώσεις, δεν είναι υπέρ των πολλών στολών. Ούτε ο Αρχεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος **Ιερώνυμος** έχει ταχθή υπέρ των εξεζητημένων και προκλητικών αμφίων. Επανελημμένως έχει διακρίνει το αντίθετο.

Πιθανόν να μη το έχη ακούσει ο επίσκοπος με τις άνω των 90 στολές, όπως δεν ακούει και τις φωνές ευσεβών, που θυμίζουν τα ιερά του καθήκοντα.

Όχι και χειροπέδες!

Αδιατάρακτη οφείλει πάντοτε νάνι η λατρεία. Βασική προϋπόθεσης για προσευχή και κατάνυξη είναι η ησυχία. Απ' τη στιγμή όμως, που η εμφάνιση επισήμων προσώπων δημιουργεί ταραχή με τις **επευφημίες** και τα χειροκροτήματα, γιατί να θεωρήται διαταραχή της λατρείας μόνο η **αποδοκιμασία**;

●Άν το **«Ανάξιος**» στην εμφάνιση σημαινόντων εκκλησιαστικών προσώπων διαταράσσει την ώρα της προσευχής, το ίδιο διαταράσσει και το **«Αξιος»** και το **«Εις πολλά έτη»** και το πομπώδες (ενιστε και γελοίο) εγκωμιαστικό λιβάνισμα.

Αφορμή για τα παραπάνω έδωσαν επεισόδια στη **Λάρισα**, κατά τον εορτασμό του προστάτη της πόλεως **Αγίου Αχιλλίου**, προμάχου της Πίτεως, ενός εκ των Πατέρων της Α' Οικουμεν. Συνόδου. Τις γιορτές θέλησαν να τιμήσουν ο Πατριάρχης Κωνσταντίνος/πόλεως Βαρθολομαίος και άλλοι τρίαντα επίσκοποι.

●Ωρισμένοι χριστιανοί, έχω και μέσα στο Ναό, καθ' ο έχουν δικαιώμα, θέλησαν να εκφραστούν ελεύθερα. Διαμαρτυρήθηκαν για την παρουσία του ανεπιθύμητου σ' αυτούς επιχωρίου Μητροπόλιτου και για **οικουμενιστικές** και **φιλοπαπικές** ενέργειες του Πατριάρχου Βαρθολομαίου.

●«Ελεύθερος είναι κανείς να διατυπώνη απόψεις, έστω και ακραίες!

●**Ανελεύθερο** είναι να φιμώνης με βίαια μέσα αντιρρήσεις άλλων. Υπάρχουν τρόποι ν' αντικρούσης με επιχειρήματα τυχόν αντιρρήσεις.

●Άν λιγοστές γυναίκες διαμαρτυρήθηκαν μεσ' στο Ναό, θα μπορούσαν οι εντεταλμένοι για την τάξι, να τις ηρεμήσουν.

Το να χειροκροτούν όμως μανιωδώς κλήρος και λαός τη βίαιη αστυνομική σύλληψή τους, το να επευφημήται η βία και το **«πέρασμα χειροπεδών»** σε άστρες γυναίκες, το να τις σέρνουν αλυσοδεμένες στους δρόμους, το να τις οδηγούν στο Αυτόφωρο, όλα αυτά προκαλούν θλίψι.

Καὶ αγανάκτησι. Όχι φυσικά εναντίον των οργάνων, που εκτελούσαν εντολές, αλλ' εναντίον της εκκλησιαστικής και πολιτικής αρχής. Δεν κινδύνευσε ο Πατριάρχης από τρεις γυναίκες!

●**Χειροπέδες** δεν «**πέρασαν**» στο δραπέτη των φιλακών, που σκότωσεν εν ψυχρώ στη Σίνδο της Θεσσαλονίκης οδηγό λεωφορείου. Και «**πέρασαν**» χειροπέδες σε τρεις γυναίκες, που πέρα απ' τη φωνή τους δεν διέθεταν άλλο όπλο;

Εύκολα επιβάλλουμε σιγή νεκροταφείου με αστυνομικά μέτρα. Δύσκολα όμως μπορούμε να ενθρονιστούμε στις καρδιές των πιστών. **Αυτή η ενθρόνιση** προϋποθέτει **πίστι ορθή, αγάπη ανυπόκριτη και ζωή αγιά**.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

δεν έχουν ουδεμία σχέση με την τέλεση του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, και των άλλων Μυστηρίων και αγιασικών πράξεων. π.χ. **Η Ράβδος, η Μίτρα, ο Σάκκος, τα Δικηροτρίκερα, ο Μανδύας** κ.ά., δεν έχουν ουδεμία σχέση με την «**κλάση του Άρτου**» (= το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας), των άλλων Μυστηρίων και των διαφόρων άλλων αγιασικών πράξεων. Και όχι μόνο δεν έχουν ουδεμία σχέση, αλλά και παρουσιάζουν τον Αρχιερέα «**δίκινην Ινδιάνου Μάγου**», όπως αυτός παρουσιάζεται σε Ινδιάνικα έργα, μ